

A JOBB MINŐSÉGÉRT

Munkaverseny a Textilművekben a pártkongresszus tiszteletére

A Szegei Textilművekben a »C«-műszak kommunista dolgozóinak körében született meg először az elhatározás, hogy nagyon alapos és komoly célkitűzéssel kezdik a versenyt az MSZMP özi kongresszusa tiszteletére.

Kommunisták kezdeményezése

Kókai Jánosné leszedőmunkás, Németh András klímás, Szabó Erzsébet minőségellenőr — valamennyien a párt-alapszervezet vezetőjének tagjai — Szakács Károly párttitkárral, Majláth Mihály műhelytitkárral és Szivoczka Lajos KISZ-titkárral együtt tüzetesen megbeszéltek, milyen versenyt is akarnak. Megkérdezték a műszak üzemréseinek vezetőit, dolgozóit is, hogy miben lehet javítani a munkát. Így azután reális javaslatot állítottak össze a kongresszusi versenyre, melyet alaposan megvitattak a műszak egész munkásságával, véleményüket kérve. A pártbizalmiak felkeresték pártönkívüli dolgozóitársait, ismertették a célkitűzéseket, s ezekkel az egész műszak egyetértett. A dolgozók kívánságára aztán a pártbizalmiak felhívással fordult a másik két műszakhoz, hogy fogadják el a versenypontokat, s induljanak meg az A-, B- és C-műszak versenyére.

A versenypontokat kifüggesztették az üzemrészekben, majd megvitatták termelési tanácskozásokon, műszaki konferencián és üzemi aktívülésen is. Mert a Textilművek pártbizalmiaként az a cél vezérli, hogy ne frászal mellett elgondolt verseny legyen az üzemben. A kibontakozott versenyt maguk a dolgozók is reálisan tartják. A feltételek teljesítéséért alaposan meg kell dolgozni — de jól tudják, hogy nem haladja meg erejüket, kellő szorgalommal lehet érni.

Mi a cél?

A fő célkitűzés a minőség javítása, s a takarékoság. A C-műszak, s példája nyomán a másik kettő is azt vállalta, hogy az I. és II. osztályú fonal mennyiségét 90 százalékra emelik — leszámítva az anyag minősége folytán betervezett

20 százalékos IV. osztályú. Ezeket a főbb célkitűzéseket szépen alátámasztják az üzemrészenként tett vállalások. A tisztítóban a többi között például azt vállalták, hogy azonnal javítják a géphibákat, biztosítják a gép etetésénél az idegen anyagok eltávolítását — és így tovább. A kártoló üzemrészen az olajos hulladék fél százalékos csökkentése és az szerepel a felajánlásban, hogy a következő géplepcsőre szennyezett, vagy minőségileg kifogásolható vékony, illetve vastag szalagot nem adnak.

Hasonlóan kézzel foghatóak a többi üzemrészek vállalásai is. Mind a jobb minőséget, a fokozott anyagtakarékoságot segíti elő, s javítja a kapcsolódó üzemrészek együttműködését. A kongresszusi verseny sikeréért dolgoznak a társadalmi minőségellenőrző brigádok is. Mindhárom műszak valamennyi üzemréseiben négy-nyolc tagú brigád segíti figyelmzetéssel, tanáccsal, vagy műszaki hibák feltérítésével a jobb minőségű fonal gyártását, s a fokozott anyagtakarékoságot. A brigádok munkájában a párt- és KISZ-szervezet, a szak-szervezet önkéntes képviselője és az üzemrész művezetője vesz részt.

Közös erővel

Az üzemi pártbizottság a verseny segítését megvitatta a gyár gazdasági vezetőivel. Ennek alapján például kidolgozták az egyes versenypontokkal kapcsolatos 1958-as termelési, önköltségi és minőségi mutatókat, melyekre vonatkoztatva tették a dolgozók és az üzemrészek vállalásait. Így pontosan tudhatják mindenki, mit kell teljesítenie, ha a felajánlását valóra akarja váltani.

A kommunisták a legöndüdtudatosabb pártönkívüliekkel együtt megteremtették a lelkes hangulatot a kongresszusi versenyhez. Most már a szakszervezet és a gazdasági vezetés van a sor, hogy rendszeresen — ahogy megegyeztek, havonta — biztosítsa a verseny értékelését és nyilvánosságát. A párt-alapszervezetek a maguk részéről a jövőben is segítik a lelkes versengést. Tervbe vették, hogy a párttaggyűléseken mindenki megbeszéli az eredményeket, a kommunista példamutatását, s azt, hogy hol kell jó szóval, biztatással — akár bírálatokkal is — ébren tartani a kialakult lelkes versenyszellemet.

K. B.

Szegeden megkezdték a megyei tanácsháza építését

Nemrégiben hírt adtunk már arról, hogy Szegeden, a Rákóczi téren megtörtént a megyei tanácsháza területének kijelölése. A napokban, miután a tervek egy része elkészült, a Csongrád megyei Építőipari Vállalat dolgozói — mintegy 50 fő — hozzáálltak az alapozási munkálatokhoz. Mint említettük, a terveknek még csak egy része készült el, de annyit máris sikerült megindunk, hogy az épülő irodaház hatemeletes lesz, s a Rákóczi téren több mint a felét foglalja majd el.

A hatalmas, korszerű irodaház főépületében irodákat és nagy tanácstermet, a hatodik emeletén szarnyépületben pedig éttermet és garázst rendeznek be. A megyei tanácsháza városunk

legnagyobb épülete lesz, mintegy 55 ezer légrétekméter. A megyeháza ablakkereteit alumíniumból készítik, falait pedig vakolás helyett színes üvegburkolattal látják el. Két lépcsőháza is lesz, ezenkívül korszerű páternosztter biztosítja a kényelmes közlekedést. A fűtőberendezéseket a Szegedi Erőműből táplálják majd másfél kilométer hosszú távvezetékkel.

A megyeháza építését a tervek szerint 1961-ben fejezik be.

A megyeháza építése közben, s felépülte után is folyamatosan rendezik az egész Rákóczi teret és környékét. Több helyen parkosítanak és a megyeháza mellett a múzeum előttihez hasonló vízmedencét, szökőkút-építményt is építenek majd.

Szépülnek a játszótérek

Ilyenkor tavasszal a szegedi kerületi tanácsok rendezik a játszótéreket. Így lesz ez az idén is. Az I. kerületi tanács a parkok megőrzésére négy parkot fogadott. Ezek a parkok tartanak rendet a játszótérekben is. Május elején helyezik ki a Bartók Béla térre a forgóhintát, ezenkívül a Villamosvasút dolgozó társadalmi munkával lengőhintát készítenek a Belváros legkisebbjéi részére. Ezt is ugyancsak a Bartók Béla téren helyezik majd el.

A játszótérek homokozóban felrészítik a homokot. Ezt a munkát a Köztisztasági Vállalat végzi el ugyan-csak társadalmi munkával. Az I. kerületi tanács és a Hazafias Népfront ezenkívül jelentős társadalmi munkát szervez meg az üzemek között: hintákat és egyéb játékeszközöket készítenek az I. kerületi játszótérekre.

Műanyagból készült melegházak Romániában

A román főváros környékén egy állami gazdaságban műanyagból két melegházat építettek. Egy-egy melegház hossza negyven, szélessége pedig öt méter. A polietilénlapokat vascsövekből készült vázra erősítették. A növényeket műanyagból készült csövezetékkel öntözik. A tapasztalatok szerint az új melegházak gazdaságosabbak az üvegházaknál. A műanyag az üvegnél jobb hőszigetelő, ezért az ilyen melegházakban gyorsabban fejlődnek a növények, mint az üvegházakban.

Szegedi diákok megmentették a tüztől egy visegrádi gyermeküdülőt

A Szegedi Radnóti Gimnázium természetjáró szakosztályának most lezajlott pilisi túráján emlékezetes élményben volt része. A visegrádi vár alatt elhaladva észrevették, hogy az egyik házból füst ömlik ki az ablakokból. A túra vezető tanára, Ködmön Ferenc azonnal riadóztatta a szegedi diákokat és azok irányításával megkezdték az oltást. Közel kétórás küzdelem után teljesen eloltották a tüzet, s így 90 000 forint értékűt mentették meg.

A gyermeküdülőt személyes hálás köszönetet mondott a diákoknak. A tűz oltásában különösen kiváltak munkájukkal Majzik Mátyás, Berki Tamás és Szotyori István tanulók, de természetesen mind a 18-an dicsegethetnek érdemeikért.

Kifizették a nyereségrészesedést az állami gazdaságokban

Az állami gazdaságok tavaly a tavaszi aszályok, a változó időjárás ellenére is 201 millió forint eredményjavulást értek el. A terven felüli nyereségből 142 gazdaságban, a gazdaságok több mint felében fizettek nyereségrészesedést: összesen 35,4 millió forintot. E mezőgazdasági nagyüzemekben a dolgozók 6—24 munkanap bérének megfelelő nyereséget kaptak.

Vizsgálják a bordányi ezüstkalászos tanfolyam hallgatói

(Szilágyi Mózes felvétele)

A bordányi ezüstkalászos tanfolyam hallgatói — természetesen tagok és egyéni dolgozó parasztok — most vizsgáztak a tél folyamán elsajátított tantárgyakból. A vizsga nemcsak elméleti, hanem gyakorlati részből is állott. Képzésük a gyümölcsfák helyes metszéséről adnak számot a tanfolyam szakoktatójának.

Történelmi idők

1919
április
15

Magyarországon nem hal éhen senki. — Ezt a címet adta Móricz Zsigmond a somogyi természetjárókról szóló útjegyzetében. Az országjáró nagy író hiteles beszámolóit a mai számában kez-

di közölni a Pesti Hírlap. »Valóságos csoda, amit láttam — írja Móricz Zsigmond. — Somogyban voltam, s az ottani termelőkön keresztül berendezést néztem meg... Ki hitte volna, hogy a háború iszonyú és nyomorult korszaka után ekkora életpezsdülés fakad ilyen gyorsan, ilyen tüneményes bujasággal.

Azok után, amikor Somogyországban láttam, egy csépp sem csodálkozom a somogyiak nagy önértéztelen, hogy Somogy indította meg a világ új rendjét. S egy csépp sem kételkedem, hogy az ország minden vármegyéje rohanni fog az új termelő rend megvalósítása felé. Magyarország végre a boldog béke útján halad. Erről szent meggyőződéssel teszek tanúságot!.

Szamuely Tibor a Vörös Újság mai számában nagy cikket ír a lakáskeresésről. Leleplezi a hivatásos lakásüzereket, spekulánsokat, akik még mindig azon mesterkednek, hogy a rászoruló proletárokat elől elkaparintják a lakásokat. »A szervezett munkásságnak meg kell mutatnia öklét azoknak a lelketlen gonosztévőknek, akiknek már réges-régen a börtönben, vagy a bitófán van a helyük!.

A Szegedi Vörös Újság »Szege új élete« című vezércikkében írja: »Kimondjuk nyíltan, kertes nélkül, proletárorszintességgel: Szegeden egy időre vége a proletárdiktatúrának. Most a franciák diktatúrája következik...« A cikk azon reményének ad kifejezést, hogy ez a helyzet csak időleges. A munkásságnak vissza kell vonulnia a közéletből, a felelősséget viselőjéig egyedül azok, akik a dolgozat pillanatnyilag intézik. Ugyanezeket a gondolatokat fejezi ki még élesebben Sinos Iván szegedi proletárok költő verse, amely szintén a Szegedi Vörös Újság mai számában jelent meg:

...Mecint bilincs vilkollja kezem és lánc tiporja boldog életem.

De egyszerű útra megvirrad a nap, kelet felől tudom, ragyog az ég, és futnak, kik hangosak ma, és összedőlnek régi romjaink falak.

DR. ANTALFFY GYÖRGY

továbbképző tanfolyamokon mennyiben tudnának az egyetemek segítséget nyújtani a nem jogi munkakörben dolgozók részére. A természetközvetkezettek elnökei, vagy könyvelői számára nagyon hasznos lenne két-három előadást tartani, amelyek a legfontosabb jogi problémákat ismertetik. Ilyen igény Csongrád megyében máris mutatkozott.

Az elmúlt 13 év hatalmas, alapvető változást hozott állam- és jogéletünkben, állam- és jogtudományunkban is.

E forradalmi jellegű változás abban állott, hogy magasabbrendű, a dolgozók hatalmát megtestesítő államtípus alakult ki és a dolgozók akaratát kifejező és érdekeit védő jogrendszer jött létre.

Allam- és jogtudományunk pedig a társadalom valóságos összefüggéseit és törvényszerűségeit felismerő marxizmus—leninizmus talaján állva, minden kezdeti bizonytalankodás ellenére is megtette a döntő, egyáltalán nem becsülhető lépéseket a valódi tudományosság irányában. Azok az ismert hibák, amelyek nálunk előfordultak, az eredmények jelentőségét nem csökkenthetik le, ezekhez képest csak másodlagosak, eseteknek tekinthetők.

Azt is le kell szögeznünk, hogy e hibák kijavítása az államépítés, a joggyakorlat és a jogi elmélet vonalán már az ellenforradalmat megelőzően megindult. Az ellenforradalom és a befolyása alá került jogászok ezt a folyamatot tagadták, vagy éppen félremagyarázták a szocialista rendszernek azt az alapvető sajátosságát, hogy az a hibák feltérítésével és kijavításával halad a szocializmus építésének útján.

Nyilvánvaló az is, hogy az állami élet, a kultúra és a tudomány terén jelentősen káros nézetek az állam- és jogéletben is fellelhetők voltak. Kétségbenvonták és lebecsülték a marxista állam- és jogtudomány tételeit. Vitatták a demokratikus centralizmust, a kettős alárendeltség elvét. Tagadták a párt irányító szerepét! A szovjet példát elvetették. Követelték az úgynevezett »igazi« bírói függetlenséget stb.

Ma már nem találkozunk nyílt burzsoá restaurációs kísérlettel, vagy régi állami és jogi intézmények bevezetésének nyílt felvetésével, azonban még ma is megtalálhatók jogászainknál olyan nézetek, amelyek végső soron a proletárdiktatúra szektás és revizionista eltorzítását tükrözik. Ezek a nézetek gyakran,

sőt többségében az ideológiai tisztázatlansággal, mondhatnánk azt is, hogy az ideológiai képzettség hiányával függenek össze.

A marxizmus—leninizmusnak a proletárdiktatúrára vonatkozó tanítása minden szocializmust építő országra nézve kötelező érvényű. Lenin felhívta a figyelmet arra, hogy az oroszországi proletárdiktatúrának az ország nagyfokú elmaradottsága és kispolgári jellege következtében bizonyos sajátosságok tekintetében okvetlenül másnak kell lennie, mint az előrehaladott országokban, de ezek a sajátosságok a lényegesebbet nem érintik. Az is igaz, hogy a politikai formák közötti különbségek bizonyos fokig érthetők a munkásosztály hatalmának társadalmi bázisát is. A Szovjetunióban a proletárdiktatúra bázisa az egész átmeneti időszakban a munkásosztály és a többi dolgozók, elsősorban a dolgozó paraszti tömegek szövetsége volt az ország valamennyi kizsákmányolójával szemben. A Kínai Népköztársaság példája azt mutatja, hogy adott történelmi viszonyok között ezt a bázist ki lehet szélesíteni. A vezető szerep azonban a Kínai Népköztársaságban is a Kommunista Párt vezette munkásosztályé.

AZ SZKP XX. kongresszusa által helyesen felvetett »parlamentárius« lehetőség a szocialista forradalom győzelméhez nem azt jelenti, hogy a tömegek forradalmi harcát, a proletárdiktatúrát mellőzni lehet, hogy anélkül a szocializmus meg lehet valósítani.

A proletárdiktatúrától való eltérést tükrözi az az egyes jogászok által hangoztatott álláspont, amely nálunk 1956 októberében teljes erővel — ma talán halkabban — visszahozott és amely a szocialista demokrácia egyszemélyes értelmezésében állott.

Van egy másik hamis koncepció is:

az államok békés egymás mellett élése és a nemzetközi síkon folyó osztályharc kapcsolatának vizsgálata kérdés-körénél egyeznek az államok békés egymás mellett élése elvéből kiindulva tagadni próbálják a nemzetközi jog osztályjellegét éppen úgy, mint filozófiai síkon tagadni próbálják a nemzetközi méretekben érvényesülő osztályharcot. A békés egymás mellett élés elvének elismerése azonban nem szolgálhat alapul a nemzetközi jog osztályjellegének tagadásához.

Mások gyakran térnek vissza arra a téves nézetre is, hogy a Szovjetunió többé nem a nemzetközi proletármozgalom központja, ha-